

på undersøgelse af sagen. Derfor må der om nødvendigt sættes flere ressourcer ind på undersøgelse af sagen.

Svar (26/8 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet, som har oplyst, at det er Arbejdstilsynets praksis, at virksomheder indstilles til anklagemyndigheden til strafferetlig forfølgning (politianmeldelse), hvis Arbejdstilsynets påbud ikke efterkommes, eller hvis der konstateres en overtrædelse af klare, velkendte regler eller praksis på et område, hvor der er en dokumenteret risiko for tilskadekomst eller sundhedsskadelige påvirkninger.

Arbejdstilsynet vurderer inden en indstilling til anklagemyndigheden, om den enkelte sag efter tilsynets opfattelse er tilstrækkeligt belyst, og om der i sagen foreligger fyldestgørende beviser og dokumentation for en overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen.

Arbejdstilsynet foretager således i hver sag, hvor en straffesag kunne komme på tale, et skøn over, om sagen vil kunne gennemføres rent bevismæssigt.

Direktoratet har oplyst, at der i den sag, der henvises til, blev givet et påbud til virksomheden i november 1995 vedrørende ergonomiske forhold, der på længere sigt kan skade de ansattes helbred. Der var således efter Arbejdstilsynets opfattelse tale om arbejdsmetoder, der ved gentagelser over en længere periode kunne give de beskæftigede helbredsskader i bevægeapparatet.

En overtrædelse af påbudet kan derfor ikke konstateres ved enkeltobservationer, men ved gentagne observationer over en periode af, at virksomheden konsekvent følger en arbejds metode, der kan påføre de beskæftigede helbredsskader.

Jeg er vidende om, at Arbejdstilsynet allerede har brugt mange ressourcer på den konkrete sag, og at tilsynet fortsat agter at føre målrettet tilsyn med virksomheden. Arbejdstilsynet har således netop meddelt virksomheden, at det i tilfælde af nye observationer af arbejde i strid med påbudet på ny vil blive vurderet, om sagen skal medføre indstilling til retslig tiltale. På det grundlag finder jeg ikke anledning til at ændre på ressourceallokeringen.

Spm. nr. S 3333

Til trafikministeren (14/8 96) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvad er forklaringen på, at de budgetterede reserver for en jernbanetunnel (model 1) procentmæssigt er dobbelt så store som ved den kombinerede jernbane/vej-bro (model 3)?«

Begrundelse

I Trafikministeriets nylige rapport om undersøgelserne vedrørende Femer Bælt-forbindelsen er på side 22 vist en sammenlignende oversigt over de budgetterede anlægsomkostninger ved de 7 modeller. De angivne reserver er ikke medregnet som en fast procentsats i forhold til de forventede anlægsudgifter, men tilsyneladende anslået individuelt – til klar fordel for bro-løsningen i forhold til jernbanetunelen.

Svar (23/8 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Jeg har fra det rådgivende konsulentfirma, der forestår de tekniske undersøgelser, fået oplyst følgende, hvortil jeg skal henholde mig:

»Reserverne estimeret for de enkelte løsningsmodeller er ikke taget som en fast procentdel af anlægsudgifterne, men er baseret på en foreløbig risikovurdering af de syv løsningsmodeller (se bilag 1 afsnit 5.3, siderne 59-63 i Trafikministeriets rapport »Undersøgelser vedrørende Femer Bælt-forbindelsen; Fase 1 af kyst til kyst-undersøgelser«). Den foreløbige risikovurdering for anlægsfasen er baseret på et omfattende erfaringsmateriale fra projekter af lignende karakter. Erfaringerne peger på, at boret tunnelloøsninger er betydelig mere sårbare over for uforudsete hændelser end traditionelle bro- og sænketunnelloøsninger. Dette skyldes, at fremdriftsraten af tunnelboringen primært afhænger af boremaskinens egnethed og driftssikkerhed i den pågældende jordart samt vandtrykket på borehovedet, som afhænger af jordartens permeabilitet. De geologiske/geotekniske forhold vil således spille en altafgørende rolle for succesen af en boret løsning. Baseret på tilgængelige oplysninger om jordbundsforholdene i Femer Bælt – som ikke er uproblematisk for en boret løsning – er en reserve på ca. 30 pct. af de estimerede anlægsudgifter vurderet til at være rimelig til dækning af uforudsete udgifter